

Overeenkomst, op 3 maart 1970 te 's-Gravenhage tot stand gekomen, tussen het Koninkrijk der Nederlanden en Japan tot het vermijden van dubbele belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen

BRIEF VAN DE MINISTER VAN
BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
ontvangen: 30 juni 1970.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven niterlijk op 30 juli 1970.

's-Gravenhage, 29 juni 1970.

Ter voldoening aan het bepaalde in het tweede lid van artikel 60 en onder verwijzing naar het derde lid van artikel 61 van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestrenge hierbij de tekst in de Nederlandse, Engelse en Japanse taal over te leggen van de op 3 maart 1970 te 's-Gravenhage tot stand gekomen Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en Japan tot het vermijden van dubbele belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, met Protocol en Brieven (*Trb.* 1970, 67) ¹⁾.

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft zal deze overeenkomst alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

DE JONG.

Toelichtende nota

De steeds toenemende betekenis van de financiële en economische betrekkingen tussen Nederland en Japan heeft reeds enige tijd de wenselijkheid doen gevoelen een overeenkomst ter vermijding van dubbele belasting tussen beide landen tot stand te brengen.

Bij de met dat doel gevoerde onderhandelingen, waarmee in 1966 een begin werd gemaakt, traden aanvankelijk niet onaanzienlijke tegenstellingen in de wederzijdse standpunten aan de dag die aan het bereiken van een spoedige overeenstemming in de weg stonden. Tijdens het voortgezette overleg dat in de herfst van 1969 werd afgesloten, konden evenwel voor die tegenstellingen oplossingen worden gevonden die, gezien het groeiende belang dat het bedrijfsleven in beide landen heeft bij het tot stand komen van een overeenkomst als de onderwerpelijke, aanvaardbaar worden geacht.

In de overeenkomst, welke hierbij met bijbehorend protocol en notawisseling ter stilzwijgende goedkeuring wordt voorgesteld, is zoveel mogelijk aansluiting gezocht bij de modelconventie, welke door de O.E.S.O. is aanbevolen.

In overeenstemming met die aanbeveling en het huidige Nederlandse beleid ter zake, is met betrekking tot dividenden, voor zover niet uitgekeerd in een deelnemingsverhouding, overeengekomen dat deze over en weer aan een bronheffing van ten hoogste 15 pct. zullen zijn onderworpen (artikel 11, tweede lid).

Ten aanzien van dividenden die in een deelnemingsverhouding door een dochtervennootschap in het ene land aan een moedervennootschap in het andere land worden uitgekeerd, is in artikel 11, derde lid, van de overeenkomst een afwijkende regeling neergelegd. Volgens de zo juist genoemde bepaling mag Japan op uitgaande deelnemingsdividenden een bronheffing van ten hoogste 10 pct. toepassen; de Nederlandse bron-

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan

*de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal*

heffing op dividenden die in een deelnemingsverhouding aan een Japanse vennootschap worden uitgekeerd, mag echter 5 pct. niet overschrijden. Dit verschil houdt verband met de omstandigheid dat in de Japanse wetgeving op de vennootschapsbelasting een gedifferentieerd tarief is opgenomen: uitgedeelde winsten zijn in Japan aan een tarief onderworpen dat meer dan 10 punten lager is dan dat voor niet-uitgedeelde winsten. Ten einde te voorkomen dat Nederlandse moeder-vennootschappen over deelnemingsdividenden die zij van Japanse dochtervennootschappen ontvangen, minder Japanse belasting zouden voldoen dan Japanse moedervennootschappen over deelnemingsdividenden van inheemse dochtervennootschappen verschuldigd zijn, kon van Japanse zijde geen lagere bronheffing dan 10 pct., de helft van het autonome tarief van de Japanse dividendbelasting, voor deelnemingsdividenden worden aanvaard. Aangezien van Nederlandse zijde een zodanige bronheffing niet als een adequate compensatie voor het gedifferentieerde tarief van de Japanse vennootschapsbelasting kon worden erkend, is voor deelnemingsdividenden die door een Nederlandse dochtervennootschap aan een Japanse moedervennootschap worden uitgekeerd, een dividendbelasting van 5 pct. bedongen.

In verband met het vorenstaande is in diplomatieke nota's die bij de ondertekening van de overeenkomst zijn gewisseld, vastgelegd dat Japan zal medewerken aan een herziening van de overeenkomst in die zin, dat ook voor Japan een percentage van 5 zal gelden, indien de grondslag voor het bestaande verschil niet langer bestaat. In de nota's is voorts vastgelegd, dat Japan eveneens zal medewerken aan de totstandkoming van een lager percentage dan 10 indien het in een belastingverdrag met een andere Lid-Staat van de O.E.S.O. een zodanig lager percentage zou aanvaarden.

Met betrekking tot interest en royalty's is overeengekomen, dat deze over en weer aan een bronheffing van ten hoogste 10 pct. mogen worden onderworpen (artikel 12, tweede lid, en artikel 13, tweede lid). Wat Japan betreft komt dit neer op een halvering van het autonome tarief van 20 pct. In weerwil van hardnekkige aandrang van Nederlandse zijde, was de Japanse delegatie niet te bewegen een volledige vrijstelling dan wel een lagere bronheffing dan 10 pct. te aanvaarden. Gelet op de omstandigheid, dat Japan tot nu toe met geen enkele Lid-Staat van de O.E.S.O. een verdrag heeft gesloten waarin voor interest en royalty's een lagere bronheffing dan 10 pct. is overeengekomen en gezien het belang dat met

name het Nederlandse bedrijfsleven heeft bij de totstandkoming van de overeenkomst, heeft de Nederlandse delegatie zich uiteindelijk bij de Japanse wens neergelegd. Wel is in de hiervoor bedoelde diplomatieke notawisseling vastgelegd, dat Japan, indien het in een verdrag met een andere Lid-Staat van de O.E.S.O. genoegen zou nemen met een bronheffing op interest of royalty's, welke lager is dan 10 pct., medewerking zal verlenen aan een wijziging van de overeenkomst met Nederland ten einde tot een gelijke behandeling te geraken.

De overeenkomst bevat, in navolging van andere belastingverdragen die Nederland in de laatste jaren heeft gesloten, een bepaling tegen het ontgaan van de belastingheffing over de winst uit aanmerkelijk belang (artikel 14, vijfde lid). Ook de in het modelverdrag van de O.E.S.O. aanbevolen bepaling die een verbod tot discriminatie inhoudt, is opgenomen (artikel 25). Daarentegen is op Japans verzoek geen bepaling inzake de uitwisseling van inlichtingen opgenomen.

De wijze van voorkoming van dubbele belasting is in artikel 24 van de overeenkomst geregeld. Nederland past in de regel de vrijstellingsmethode toe, doch voor enkele inkomsten is bepaald, dat de Japanse belasting zal worden verrekend met de Nederlandse belasting die over die inkomsten verschuldigd is. Met name geldt dit voor de bronheffing op dividenden, interest en royalty's. Japan zal ten aanzien van inkomsten uit Nederland steeds de verrekeningsmethode toepassen.

De overeenkomst zal in werking treden op de dag waarop de akten van bekrachtiging zullen worden uitgewisseld, doch kan daarna toepassing vinden met terugwerkende kracht tot 1 januari van het jaar waarin de uitwisseling plaats vindt (artikel 30).

De overeenkomst heeft slechts gelding voor het Rijk in Europa. Ingevolge artikel 29 kan de gelding ervan echter worden uitgebreid tot Suriname en de Nederlandse Antillen. De Regeringen van Suriname en de Nederlandse Antillen hebben tot dusverre niet de wens te kennen gegeven, dat de overeenkomst tot hun landen wordt uitgebreid.

De Staatssecretaris van Financiën,

F. H. M. GRAPPERHAUS.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.